Nr. 7. Lipiec Rok 1930.

WIADOMOŚCI PARAFJALNE

RZESZOWSKIE

Nabożeństwa w lipcu i sierpniu.

Z powodu wyjazdu księży na wakacje Msze św. w niedziele i święta odprawiane będą o godz. 6½, 8, 9 i 10½.

KALENDARZYK MIESIĘCZNY.

Jak sobie Ojciec św. życzy, katolicy w każdym miesiącu modlą się prócz intencji, jaką podaje Posłaniec Serca P. Jezusa także na intencję misyjną, wyznaczoną przez samego Ojca św. I na miesiąc lipiec będzie wyznaczona szczególniejsza intencja. Przytem jednak poświęćmy ten miesiąc czci Przenajświętszej Krwi Pana Jezusa, której święto kościelne przypada w dniu 1-go lipca.

Niedziele w lipcu przypadają w dniach: 6, 13, 20 i 27.

Święta kościelne i Patronów polskich przypadają: dnia 2 lipca Nawiedzenie N. P. Marji, dnia 7-go lipca św. Cyryla i Metodego, dnia 16 lipca N. P. Marji Szkaplerznej, dnia 18 lipca Bł. Szymona z Lipnicy, dnia 20 lipca Bł. Czesława, dnia 24 lipca Bł. Kunegundy, dnia 25 lipca św. Jakóba Apostoła, dnia 26 lipca św. Anny.

Postów prócz piątku nie ma.

Dzień Eucharystyczny.

(Ciąg dalszy)

Podziękowanie.

W poprzedniem podziękowaniu przeoczyłem p. Dr. Juljusza Kijasa, co niniejszem prostuję i serdeczne podziękowanie za słowo wstępne przed odegraniem Tajemnic Mszy św. składam.

Ks. Michał Tokarski.

Dzień 7-go maja.
Pierwsza Komunja dzieci.

Wczesnym rankiem dziatwa szkół powszechnych z Ruskiej wsi, Pobitnego, Załęża, Wilkowyi, Staroniwy i Zwięczycy pospieszyła do fary rzeszowskiej, aby pierwszy raz w życiu przyjąć P. Jezusa do swych niewinnych serduszek.

W czasie Mszy św., którą odprawił Najdostojniejszy Arcypasterz, modli się dziatwa o należyte przygotowanie się do Komunji św. ze szczególniejszem skupieniem. Skupienie potęgują słowa Arcypasterza, który przystępnie przedstawia im ważność chwili i poucza o obowiązkach względem P. Jezusa, odmawia dalej z nimi akty strzeliste i przy zapalonych świecach każe odmówić Wierzę w Boga, jako zapewnienie Bogu, że w wierze świętej katolickiej upłynie im całe życie. Następuje komunja św., którą wszystkim dzieciom udziela ks. Biskup. Po Mszy św. odprowadza dziatwa Arcypasterza na plebanję, wspólnie z Nim spożywa śniadanie, poczem się fotografuje. Zapewne pamięć dnia tego dla szczęśliwej dziatwy pozostanie na całe życie.

Otwarcie Dnia Eucharystycznego.

Koło godz. 3-ciej gromadzą się katolicy w ujeżdżalni 22 pułku artylerji. Ujeżdżalnia, mogąca zmieścić

około 6000 osób powoli zaczyna się zapełniać, zwłaszcza, gdy panowie pułkownicy pozwolili i wojsku wziąć udział. Koło godz 3½ orkiestra 17 p. p. pod batutą p. por. Słomowicza odegrała hymn papieski, którego publiczność stojąc wysłuchała.

Na trybunę wchodzi p. Jędrzejowicz, prezes komitetu i otwiera zebranie. Wiara w obecność P. Jezusa w N. Sakramencie, mówi przedmowca jest podstawą życia społeczeństwa katolickiego i dlatego z wielką radością otwieram zebranie, prosząc Boga, aby ten dzień dla całego dekanatu był dniem ożywienia wiary.

Po p. prezesie wstępują kolejno przedstawiciele władz i witają zebranie, a mianowicie: p. Dr. Artur Friedrich w imieniu powiatu, p. Schaynok w imieniu nieobecnego burmistrza, p. Ryczywół w imieniu włościaństwa i p. Szczupak w imieniu robotników. Przedstawiciel włościaństwa zapewnia, że włościanie staną zawsze gotowi do obrony wiary katolickiej, a przedstawiciel robotników prosi Arcypasterza, aby czy to na soborze powszechnym, czy to w porozumieniu z ks. biskupami prosił Ojca św. o ustanowienie święta Jezus Król Robotników.

Po przemowie wygłasza p. Anna Dąmbska z Nosówki referat na temat: „Wpływ wychowczy Eucharystji na rodzinę“. Prelegentka wychodzi z założenia, że „idąca od wschodu idea komunizmu i bolszewizmu strąca w błoto wszelkie ideały, deprawuje dusze ciemne i niedoświadczone, podmywa brudną wodą swego wylewu mury naszych świątyń“. Przeciw temu musi się przeciwstawić rodzina katolicka, lecz ta znów musi się „oprzeć na etyce chrześcijańskiej i przykazaniach kościoła“. Dziecko musi znaleźć w rodzicach świętych ogrodników, bo tylko „na ich wzorach nabyć może cnót rodzinnych“. Zbawiciel przychodzi rodzicom z pomocą nadprzyrodzoną przez obecność Swoją w Eucharystji. To też rodzice mają przyświecać swoim przykładem dzieciom, prowadzić ich do P. Jezusa, wspólnie przystępować do Stołu Pańskiego. Tutaj przy P. Jezusie nastąpi odrodzenie rodziny chrześcijańskiej a potem i całego społeczeństwa.

Następnie wygłosiła p. Zofja Pisulińska odczyt na temat: „Wpływ wychowawczy Eucharystji na młodzież“. Jako nauczycielka przedstawia prelegentka potrzebę łączności rodziny ze szkołą, aby zrealizować na ziemi nie tylko cele doczesne człowieka ale i wieczne. Tylko w poznaniu, w zrozumieniu, w miłowaniu Jezusa w Eucharystji osiągnie się tę wzajemną łączność i pokieruje się młodzieżą ku wyższym ideałom. Młodzież poznawszy dobrze miłość ku nam Chrystusa Pana potrafi walczyć z młodzieńczemi namiętnościami, potrafi pokochać Jezusa. Stąd też płynie obowiązek nauczycieli katolików dawania dobrego przykładu, wykorzystania każdego przedmiotu do pobudzenia do miłości P. Jezusa w Eucharystji. I uroczystości domowe i szkolne mają wiązać z Eucharystją. Nauczyciele i nauczycielki mają popierać stowarz. katol., jak krucjatę eucharyst. sodalicje itp. Tak szkoła dopomoże do „ładu Bożego“, do pokoju, a przez to i doczesnego szczęścia.

Po wygłoszeniu obu referatów wchodzi na trybunę ks. proboszcz i skorzystawszy z obecności żołnierzyi tłómaczy im znaczenie Dnia Eucharystycznego, oraz zachęca, aby służąc Ojczyźnie tę służbę łączyli z czcią do P. Jezusa w N. Sakramencie. Nie mogą wprawdzie chodzić na Mszę św. codziennie, nie mogą uczęszczać często na nabożeństwe, ale mogą choćby i parę razy we dnie, a zwłaszcza przy pacierzu zwracać myśl swoją, a choćby nieraz i twarz ku swemu kościołowi, gdzie P. Jezus jest ukryty i ofiarować mu prace i trudy żołnierskie.

Po ks. proboszczu przemówił ks. Prałat Tomaka wskazując, jak cześć Eucharystji oddawana przez

dobrych katolików wpływa dodatnio na drugich jak powoli Eucharystja przekształca coraz bardziej społeczeństwo. I tak od pierwszych wieków chrześcijaństwa Jezus eucharysyczny żyje, pracuje, działa w duszach ludzkich i całem społeczeństwie.

Przemówił dalej p. Antoni Panek i zaznaczył, że jako człowiek świecki, musi podnieść, że częsta komunja św. radością napełnia duszę, budzi chęć do życia i oddania się swym obowiązkom.

Przemowy zakończył sam Arcypasterz. Oddał hołd Ojcu św., do którego wysłał telegram przez nuncjusza apostolskiego biskupa Marmaggiego, oraz Prezydentowi Rzeczypospolitej, poczem w krótkiej przemowie przedstawił zabiegi papieży koło czci Eucharystji, cudowne jej skutki nawet na innowierców. W końcu podziękował wszystkim za urządzenie Dnia Eucharystycznego, podziękował przedmowcom i referentkom za piękne i pożyteczne odczyty.

Następnie muzyka 17 p. p. odegrała fanfarę miasta Rzeszowa i Boże coś Polskę. Tak zakończyło się otwarcie Dnia Eucharystycznego, a uczestnicy opuścili ujeżdżalnię pokrzepieni na duchu.

Adoracja nocna.

Według wskazówek komitetu i sekcji adoracyjnej z p. Arvayową na czele odbyła się adoracja nocna od 6½ do 4 rano. Zaczęła ją dziatwa szkolna żeńska, potem męska. Co godzinę zmieniali się adoratorzy i adoratorki — to pojedyncze stany, to stowarzyszenia kościelne i katolickie. Adoracji przewodniczył jeden z kapłanów, a uczestnicy śpiewali pieśni i adorowali w skupieniu i milczeniu P. Jezusa ukrytego. Z uderzeniem dzwonka wstawali jedni, aby zrobić miejsce następnym. Kapłani spowiadali w konfesjonałach. Kościół prawie całą noc był przepełniony, a zwłaszcza w godzinach przed północą panował ścisk wielki. Skupienie było było wielkie, dziatwa adorowała ze szczególniejszą pobożnością i nawet najmniejsze dzieci szkolne dopominały się u rodziców, aby im pozwolili iść i adorować P. Jezusa.

Wielu oświadczyło po ukończonej adoracji, że godzina tak im prędko zeszła, że aż się dziwili, iż się skończyła. To Jezus nagradzał za chwilę ofiary — a co dopiero będzie w niebie?

Przyozdobienie miasta i iluminacja.

Jak wielkie było zainteresowanie całego miasta Dniem Eucharystycznym, świadczyło najlepiej przyozdobienie kościoła, ulic, domów i iluminacja od godz. 8 do 9. Przykładem świecił Magistrat miasta Rzeszowa. Postawił i udekorował bramę tryumfalną, plebanję, przyozdobił ulice chorągwiami papieskiemi i narodowemi. Domy przystrojono zielenią i dywanami i obrazami, niektóre zwłaszcza domy, obok których miała pójść procesja, przyozdobione były wprost wspaniale. Nadto elektrownia miejska urządziła wspaniałą iluminację kościoła na zewnątrz, wieży farnej, bramy tryumfalnej lampkami elektrycznemi kolorowemi, po oknach świeciły się to lampki elektryczne, gustowne nieraz lub świeczki. To też Arcypasterz przejeżdżając autem ulice miasta czuł się bardzo szczęśliwym widząc takie objawy czci N. Sakramentu. (c. d. n.)

Z PARAFJI.

Nabożeństwa. Słuchanie Mszy św. w niedziele i święta jest bardzo ważnym obowiązkiem katolika. Ze względu, że wielu katolików usprawiedliwia się przed sumieniem, że nie wiedzieli, o której godzinie odprawia się Msza św., ks. proboszcz dał wydrukować porządek nabo-

żeństw w kościele parafjalnym potwierdzony przez ks. biskupa. Nie może więc być od tego czasu żadnych wymówek, bo tylko trzymać się godziny, a każdy będzie mógł spełnić swój obowiązek katolicki.

Święto Opieki św. Józefa. Dnia 18/5 Przyjaźń i dozorcy chrześcijańscy obchodzili święto patronalne stowarzyszeń. Sumę odprawił ksiądz Dr. Jałowy, kazanie wygłosił ksiądz Cząstka. Na sumie byli obecni stowarzyszeni ze swymi sztandarami. Popołudniu odbyło się zebranie w sekretarjacie zrzeszeń katolickich. Odczyt wygłosił ks. Dr. Jałowy poczem wyłoniła się dłuższa dyskusja.

Kongregacja Pań nauczycielek. W dniu 29/5 t. j. w dzień Wniebowstąpienia P. Jezusa odprawił ks. Moderator Mszę św. w kaplicy Sióstr Felicjanek, podczas której sodaliski przystąpiły do komunji. Po Mszy św. i nauce odbyło się zebranie w szkole im. św. Scholastyki. Omawiano sprawy sodalicyjne.

Bierzmowanie i poświęcenie sztandaru sem. nauczycielskiego męskiego. Dnia 31/5 przybył ksiądz Biskup Nowak do Rzeszowa. Po południu bierzmował uczniów i uczenice szkół rzeszowskich, a po nabożeństwie majowem prowadził procesję z N. Sakramentem. W dniu 1/6 odprawił Mszę św. cichą o godz. 8, po skończeniu Mszy św. wypowiedział ks. Prałat Momidłowski kazanie do uczniów zakładu. Przedstawił w słowach pełnych zapału i wiary powołanie nauczyciela w czasach dzisiejszych, jego wielkie obowiązki wobec całego społeczeństwa. Około godziny 10 przybył ks. Biskup do seminarjum, p. dyrektor przedstawił mu grono, ks. Biskup poświęcił obrazek N. P. Marji Częstochowskiej, poczem się udał na boisko szkolne. Boisko było pięknie przystrojone, liczna publiczność zgromadzona wyraziła swoje zainteresowanie poświęceniem sztandaru. Ks. Biskup poświęcił sztandar, sprawiony przez ks. Dr. Jałowego i przemówił serdecznie do młodzieży szkolnej. Następnie p. dyrektor Wołowiec oddał sztandar uczniom zakładu. Młodzież ze sztandarem na czele przedefilowała przed zebranymi gośćmi.

Z budynku seminarjalnego przeszedł ks. Biskup na miejsce, gdzie ma stanąć nowy kościół seminarjalny. Nastąpiło poświęcenie miejsca pod kościół a po przemowach zakończyła się piękna uroczystość.

Popołudniu ks. Biskup odwiedził swego kolegę ks. Siarę w Krasnem, a po nieszporach bierzmował w kościele parafjalnym. Ogółem do bierzmowania przystąpiło 996 osób.

Dnia 2 czerwca odprawił ks. Biskup Mszę św. w kaplicy Sióstr Felicjanek. Dziatki po śniadaniu przywitały ks. Biskupa przemowami, śpiewem i produkcją taneczną. Około godziny 10-tej odjechał ks. Biskup autem do Przemyśla.

Liga katolicka. W dniu 2 i 5 czerwca odbyło się zebranie Wydziału. Chodziło przedewszystkiem o budowę domu katolickiego. Potrzeba takiego domu jest widoczna, lecz budowa bardzo trudna. Jeżeli już zbudować dom, to zbudować piękny, jak na miasto Rzeszów wypada. To też koszta w przybliżeniu wynoszą 200.000 Zł. To jednak wydział nie odstrasza do rozpoczęcia akcji. Rozważano rozmaite poczynania. Uchwatono zwrócić się do pewnego stowarzyszenia w Holandji, które na taki cel pożycza pieniądze, jakie są warunki otrzymania pożyczki. Postanowiano imiona ofiarodawców w kwocie 1.000 Zł umieścić przy wstępie do budynku, postanowiono założyć księgę złotą, w której będą wpisywane imiona mniejszych ofiarodawców, postanowiono wydrukować cegiełki dla najdrobniejszych kwot.

Za pozwolniem Ordynarjatu biskupiego Ł. O. w Przemyślu z dnia 22/12 1919 L. 66.
Wydawca i odpowiedzialny redaktor: KS. MICHAŁ TOKARSKI.
Nakładem Ks. Michała Tokarskiego. — Z Drukarni Udziałowej w Rzeszowie.